

mýty bůhvíproč a bůhvíjak zakládající naši lidskou podstatu. Zároveň však jde i o věčné hulinovské sny, nečekaně se vynořující, provázející nás až na konec života svým nevysvětlitelným, zdánlivě pominutelným, o to však dojemnějším a naléhavějším zvoněním: "Plechovou konvičkou f buší mi maminka f do sna: Běž, dovezli podmásli! f Jdu do Pramenu f...! pro modrou vodu maminko f pod nové zemáky f...! Už běžím..."

Hořící peří

Poslední text sbírky *Osiny*, s titulem *Hlína*, je prošpikován odkazy k sochařství, zmínkami docela konkrétními, prozrazujícími praktikujícího výtvarníka. Současně jsou tyto sochařské poznámky - občas blaženě rozmazané do blábolivého snění, třeba o pohansky *mytické soše křenového listu-posumuty* i do roviny